

 Barták referuje o Istanbulu! (str. 8-11)

17. 11. 2011

původní foto / **Z** jury soutěže v Prešově * **R**eportáž / **M**irek **B**arták byl v porotě tureckého **N**asreddína **H**odji * **D**o archívu / **N**epraktův pohřeb a jeho aktéři v zrcadle denního tisku (včetně bulváru) * **Z**e světa / **P**olsko, **J**aponsko * **2x** / oceněné **V**íno v **I**talii * **C**itát týdne / **M**adla a **L**ada z **M**fD (T. Zahradníček) * **T**éma / **P**ortrétní karikatura – **K**udy dál (a kam vlastně?) * **Z**e Slovenska / **H**anousek porotoval v **P**rešově * **Č**UK/ **V**H na **Š**ípošově webu * **Z** (nepraktYcké pošty / **D**ostál a **M**orávek k **N**epraktovi * **K**doKdeKdyCo(a)Jak / **H**ospoda

na radnici očekává premiéru * **K**omiks-News / #214 * **V**ýsledky / **I**rán, **S**lovensko * **P**ropozice / **P**olsko * **K**alendárium * aj.

Týdeník **Č**eské **U**nie **K**arikaturistů * **I**X. ročník
(Zprávy ČUK č. 451) <http://www.ceska-karikatura.cz>

Číslo 2011 / **46**

OBRÁZKY: **K**UNDERA, **H**RON, **S**ACCO+**V**ALLARINO; **D**E**A**NGELIS,
NE**P**RAKTA, **Š**ÍPOŠ, **S**UROGLU, **F**RANCOIS, **T**OPAN, **A**J.

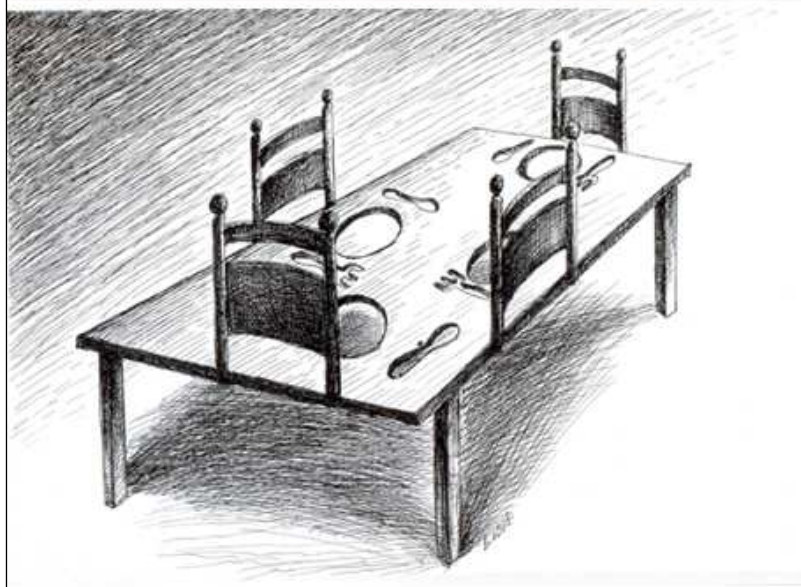
původní snímek / **Z** jednání mezinárodní jury mezinárodní soutěže v Prešově

Je - málem - rozhodnuto! Na snímku z prešovského sídla kultury už jury stojí před cílem. Tím je vybrat tři vítězné práce z prací finalových, kterých v tuto chvíli vydrželo na finalovém stole už jen těchto pět, další už čekají na čestná uznání na prodlouženém stole (vpravo dole, kam už nevidíte). Pozornost nyní všichni soustřeďují na poslední jednání – každý porotce musí stanovit “své” pořadí prvních pěti na malý kousek papíru... Zprava: **Henryk Cebula** (Polsko), **Fedor Vico** (SR), **Miroslav Cipár** (SR), **Peter Kocák** (SR) a **Ivan Hanousek** (ČR). Tak... teď se to už jen všechno sečte a - vítězem se stane... ?! **Více na další straně...** (g)

Prešov – město cartoons

To, co se stalo letos na mezinárodní scéně uměleckých výtvarných soutěží žánru cartoons, málokdo mohl očekávat. A také nikdo neočekával. Ve východoslovenském městě Prešov, na které si starší Pražané vzpomenou snad jen ve spojení s tamním fotbalovým Tatranem, zorganizovali v roce 2011 hned dvě soutěže o nejlepší kreslené vtipy. Po tradičním aprílovém (a pivním) "Zlatém soudku" se s podzimem dočkala finalového kola i zcela nová mezinárodní soutěž – kterou pod poněkud tajemným názvem "**Kýchanie Mozgu**" uspořádal tamní PKO na dost volné a chcete-li, tak otevřené téma **Ideál a idealismus**. Ve světě se každý rok v termínové listině objeví více než 150 soutěží a festivalů karikaturistů. Povězme si však po pravdě, že krom tureckého **Istanbulu** (nejméně 10 milionů obyvatel) a asi též iránského **Teheránu**, se nyní nikde ve světě v jednom městě nekonají dvě mezinárodní soutěže. Jen v **Prešově!** A nemá to být jen náhodný úkaz tohoto roku, jenž se zrodil z mimořádné situace, kdy se na Šariš dostalo něco peněz z programu pro **Európske hlavné mesto kultúry**. V plánu mají organizátoři druhý ročník, ale věrme ještě v delší pokračování.

Teď se možná někdo z vědoucích zeptá, nebylo-li by lepší spojit síly a uspořádat v městě soutěž jedinou, s pořádným finančním zázemím. Jenže tak otázka nestojí: kulturní dotaci není možné směřovat na soutěž, která přímo volá po komerčním využití, neboť slouží propagaci piva. A konatel soutěže **Golden Keg Fedor Vico** se přece jen tak nerozloučí se svým "dítěm", které dnes už, želbohu bez podpory nedalekého pivovaru, doslova drží jen zuby nehty (16 let!) nad hladin(k)ou.

Kresby vlevo: Oceněné práce. Nahoře 1.cena - **Trajko Popov** (Bulharsko) Dole: 2.cena - **Bobiša Todorovič** (Srbsko)

Výhodou ovšem je, že:

- a) Prešov není neznámou adresou pro světové karikaturisty
- b) Vico může v místě předat své letité organizační zkušenosti nováčkovi – a ten se tak vyvaruje obvyklých dětských bolestí, jak je známe z

jiných pokusů o mezinárodní soutěž v cizině...

První ročník nové soutěže v Prešově se opravdu vyvaroval obvyklých začátečnických chyb. Bylo to ovšem dáno i tím, že má zkušené organizační zázemí. Díky instituci, která dokáže

leccos zúřadovat a navíc i profesionály na svých místech, obě první části takového projektu proběhly bez zádrhelu.

Vypsání soutěže

Soutěž byla vypsána tak, že v propozicích by napříště mohlo dojít jen k drobným úpravám či zlepšovákům. Soutěžní podmínky se podařilo rozšířit po světě tak dobře, že účast kvalitních světových autorů byla až překvapující. I s tím, že jména některých laureátů jako Gatto, Kuczyński, Thompson, z Čechů třeba Barták a Slíva, chyběla. Zřejmě ještě neriskovali a čekali, jak se vyvede první pokus.

Sezení jury

V malém sále PKO se na sražených stolech o vyhovujícím rozměru (a jak jsme zvyklí i z jiných porot, také na židličkách u stěn) představovalo na šest set prací od více než stovky autorů. Přesný počet uvedeme příště. Nechyběl mezi nimi tucet českých kreslířů vtipů (kupř. Kubec, Jurkas, Valocká...), ani další kolegové z ČUK (kupř. Taussig z Frankfurtu n. M.)

Na snímcích: Nejprve si **Vico** a spol. mohli vybírat ze všech prací. Později už měli **Cipár** and comp. výběr velmi omezen... A nakonec se hodnotilo, nejen **Cebula** mluvil do mikrofonu místní rozhlasové stanice Regina

V koutku se usmívaly nápoje, k nimž tu a tam přibývaly i šálky s černou kávou. Po přivítání hlavním organizátorem projektu Petrem Rázusem, zvolili si porotci za předsedu polského Henryka Cebulu a dali se do práce – v prvním kole vybrali ty vtipy, které považovali za nejlepší. Počet nebyl omezen, ale po sdělení, že by mělo jít pouze o takové práce, které by už mohly být navrženy na prvé (a pouhé 3) ceny, se porotci krotili. A ‘semifinálových’ děl se nakonec objevilo na zprvu prořídlelém, pak sklizeném a nyní nově pokrytém stole jen něco přes půl stovky. Pro zvědavce tu prozradím, že mezi nimi bylo pět kreseb tří českých autorů: Plotěné, Linka a Kovaříka. V jury se ocitli tři mezinárodně protřelí znalci žánru a dva slovenští výtvarní umělci, jimž také kreslená legrace není cizí. Starší s nich Miroslav Cipár (dorazil z Bratislavy) kdysi kreslil pravidelně do Kubalova “Roháča” – i když ne zrovna vtipy, ale ilustrace k hu-

morným textům. A mladý (ha!) Peter Kocák (přijel z Košic) též projevil pro výtvarný humor jistou slabost... Cebula a Hanousek tedy jako “jurystičtí doyení” spíš jen připomínali nad některými kresbami, že jsou to už poněkud ostřílené “matadorky” známé nám z katalogů (a někdy i z cen) jiných soutěží. Pravidla soutěže jejich účasti ani ocenění nebránila, ale: když už byly ceny (ty finanční) pouze tři, přece jen by bylo lepší, kdyby nevyhrály kresby už dříve

kdesi viděné. Přesto se v prvé desítkce nejméně dva takové obrázky umístily. Fakt je, že i tentokrát se řada autorů zachovala tak, že si vzala téma soutěže a pak šla do desek (počítače) a koukali, která z jejich dosavadních prací by se k tématu hodila.

Neobjevil se “jediný” jasný favorit

To jsme ovšem nějak přeskočili výtečný oběd podávaný v přízemním restaurantu a stojíme před další eliminací, už za přítomnosti fotografů, reportérky východoslovenského rádia Regína, ba i TV- kameramana, jenž mimo dokumentační účel a místní vysílání ještě mluvil o možném zařazení příspěvku do vysílání stanice Markíza. A co porotci do mikrofonu anebo do kamery říkali? Především, že kupodivu v soutěži nenašli obrázek, který by od počátku všechny zaujal – tedy takového jednoznačného favorita. Naopak.

Tentokrát jsme vybírali po pěti kouscích. A z pětadvaceti nakonec došlo na posledních deset a pak už jen pět. Stále jsme si připomínali téma, kontrolovali zda není mezi posledními až příliš prvoplánových “mozgů”, abychom udrželi jistý “ideální” nadhled pokud jde o vyznění soutěže (a výstavy) . Nakonec jsme psali pořadí na papírky... ale to už jste si přečetli na počátku tohoto čísla... Konečné, tedy celkové pořadí najdete v rubrice “Výsledky” – dvě nejvyšší oceněné práce hned v úvodu tohoto článku dále pak také tu třetí.

Jak ukazuje **vedlejší snímek** papíru, na němž je vidět první letmé sčítání finálových bodů,

1. POPEV	5	3	4	5	5	22
3 DAVID ČAK	4	5	3	1	3	16
4 KOTRHA	3	1	2	3	2	11
2. TOĐORVIČ	2	4	5	4	4	19
5 ADAMOVA	1	2	1	2	1	7

členové jury se i v samém závěru ještě dost v názorech lišili. A nutno říci, že v rámci svých vlastních hodnotících kritérií a bez ohlížení na státní příslušnost: ani Slovák, ani Čech ani Polák na prvé tři stupínky nevystoupili. Jednu ze čestných cen pro “poražené finalisty” získal trenčínský Ľubomír Kotrha.

A mezi oceněnými čestným uznáním je Peter Sedlák ze Slovenska, Václav Linek z Česka a Katarzyna Pertykowska z Polska. Vcelku se nejvíc prosadili autoři z Balkánu - v nejlepší jedenáctce se jich objevuje pět. Ale to není celkem nic mimořádného.

Přátelské prostředí

Jako vždy probíhala mezi porotci výměna názorů a hlavně zkušeností – což usnadňovalo složení jury ze tří slovanských národů... Ta pak pokračovala také večer v “Šarišské chiži” nad speciálními jídly, jejichž názvy si nedovoluji reprodukovat, neboť jsem si zapomněl odnést jídelní lístek a nerad bych tu zaměnil “máčanku” a “šulance” nebo jak se ty dobroty nazývají.

Pokud by Prešov ležel blíž k Praze, rád bych úspěch v soutěži nebo alespoň účast v jury kolegům doporučil. Ale takto mohu s klidným svědomím objí popřát jen poněkud mladším (nebo bližším – nejlépe ostravským, hranickým nebo přerovským) cartoonistům. Dvě osmi- až deseti-hodinové cesty i tím nejpohodlnějším z kolejových expresů dokáží starším lidským korpusem dost potřást...

Docela se těšíme na nevelký, ale kvalitní výstavní katalog – bude v něm i **vedlejší kresba** od Kubánce jménem **Carlos David Fuentes Hierrezuelo** – zprávu a fotky ze zahájení výstavy a souběžného ceremoniálu předání cen. Jen se obávám, zda porota nebyla až příliš spravedlivě zahleděná do kvality a z prvních laureátů si pro ceny žádný osobně nedorazí. Ale třeba se mýlím. Jak autorům, tak pořadatelům bych tu radost přál.

Snímky: **Kychanie mozgu**

Ivan Hanousek

Portrétní karikatura / Kudy kam?

Čas od času se v GAGu věnujeme přímo karikatuře. Žánru, jenž dal karikaturistům své jméno (z francouzského caricare) a bude ještě hodně dlouho trvat, než se v jinak dnes kompletně *zanglofilozovaném* Česku ujme šikovnější označení pro neobratný termín “kreslený humor” – totiž cartoon.

Na obrázcích: **Vlevo** nápaditá autokarikatura špičkového francouzského cartoonisty jménem **André Francois**, vl. jm. *André Farkas* (9. 11. 1915 v Maďarsku – 11. 4. 2005). **Vpravo** současná konvenční produkce: karikatura *Kaddáfího* od Rumuna **Cristiana Topana**.

Máme sice na mysli karikaturu, nikoliv však onen satirický šleh průkopníků, jenž šlehal po zadcích i tvářích vladaře a posléze další politiky. Karikatura portrétní se stává dnes v této zemi zajímavým žánrem a to nejen ekonomicky (jak může přinejmenším půl desítky našich členů potvrdit). Ve chvíli, kdy rapidně ubylo prostoru (nebo spíš zájmu) v tištěných médiích – a kdy se nedostavil očekávaný boom kreslených vtipů v médiích elektronických – stalo se vystupování kejklířů s tužkami na různých slavnostech ba i rautech náhradním a dokonce solidně placeným výtvarným činěním. Při vědomí, že hlavní “vejvar” z toho mají různé obskurní agentury, nutno tento fakt nejen respektovat, ale i uvítat. Jen výsledek této činnosti se jaksi rozplývá jsa orzdán a pak odnesen – nalézá se totiž po šuplících a v lepším případě na stěnách obydlí takto potrétovaných. Pouze jedinci (napadá mi jen *Nenad Vitas*) z toho mají

nějakou tištěnou publikaci. A jen málokdo (*Nenad Vitas a Břetislav Kovařík*) se dopouští "klasického" karikování významných osobností české i zahraniční scény v periodikách. Aniž bychom chtěli hodnotit, vzpomeneme si ještě na studeneckého **Václava Šipoše** (několik ukázek z jeho polské anabáze jste našli na začátku tohoto textu), samozřejmě *Hanáka*, *Jardu Dostála* a pár dalších, kteří zhotovují rychloportréty na přání a též na *Kunderu*, jenž se věnuje hlavně milovaným sportovcům. A také veterána *Poláčka*, který má sbírku portrétů významných postav české kultury – většinou s jejich vlastnoručním věnováním a s podpisem. Posledním, kdo z našich členů nastoupil na tuto bárku ve vlnách sezónní obliby se právě vznášející, byl **Martin Hron**, jehož výrok na adresu ČUKu vzbudil u čtenářů GAGu pozornost.

Zůstaňme však dnes střízliví a podívejme se, jak *Hron* nyní kreslí své hlavy. A na další stránce se nad jeho portréty obou českých prezidentů můžeme bavit o tom, jaké jsou

jeho výtvarné kvality a zda je u autora možné zjistit nějaký vývoj či růst. Asi se v tom druhém shodneme, že ano. Nutno si však vždy dávat vyšší cíle a zkoušet se poměřovat nejen s konkurencí v malém rybníku, ale i s tou v oceánu. Proto si na další straně dovolujeme opět přinést dvě ukázky toho, co dnes letí (aneb co dnes grafické programy autorům umožňují?) Shodou okolností jsme narazili na dva portréty ne prezidentů – každý od jiného kreslíře, ale oba si za portrétovanou osobu vybrali *Clinta Eastwoda*. Na první pohled je vidět, že si karikaturisté stále více troufají a že na "prominenty" či "idoly" a "ikony" jdou stále s většími kanóny. Už jsme si v časech největší slávy ukázali, kam až šli kreslíři pokud jde o zubatého *Ronaldina*.

Tento trend nyní pokračuje a na některé kousky se opravdu člověk může podívat jak s úžasem hraničícím s obdivem, tak s údivem blízkým úděsu.... Pokud máte nějaké své názory na věc, resp. jste si uložili některé vlastní objevy pozoruhodných portrétů nalezené na webu, sem s nimi. (Ale hlavně je do redakce neposílejte v dpi 300 a o velikosti 50 cm at' už na výšku nebo na šířku. GAG, jak vidíte, poskytuje maximální šířku pro obrázek jen 16 cm - a to ještě jen ve výjimečných případech...) **GAGmen**

Kresby na této straně: **Pavel Kundera** - Česko (**VI. Zábrodský**) a *neznámý autor**) (**Buster Keaton** - **Frigo**)

Kresby na příští straně: nahoře **Martin Hron** - Česko (**Václav Havel a Václav Klaus**), dole a 2 *neznámí autoři**) (**Clint Eastwood**)

*) Omlouváme se, ale u kreseb jsme měli v popiskách uvedeno pouze: str. 99 – ale z kterého katalogu?

Reportáž / Barták porotoval v Istanbulu (Nasreddín Hodja)

Ve dnech 12. – 20. října proběhla v Istanbulu 31. mezinárodní soutěž karikaturistů Nasredina Hodži. Pořadatelé, Asociace tureckých karikaturistů, si do poroty přizvala dvanáct kreslířů ze všech možných světů stran, z nichž deset se jich skutečně osobně dostavilo. No a aby tolik lidí nelítalo zbůhdarma vzduchem, byl pro ně pečlivě vypracován sedmidenní program, který ale vlivem počasí, patrně jakýchsi neshod a všeobecně vlažného vztahu k údajům hodinových ručiček, už tak pečlivě prováděn nebyl.

Tak první den

byl věnován setkání se studenty fakulty krásných umění Marmarské university. Dopoledne: prezentace – tři pozvaní, Kuczyňski, Zlatkovský a venezuelská kreslířka Rayma měli připravené promítání svých prací se slovním doprovodem. To bylo zajímavé i pro našince, jakkoli je ten slovní doprovod v těchto případech poněkud nepřipadný.

Na snímcích:

Náplň dne v Istanbulu se pohybovala mezi dvěma základními polohami. Mezi kreslením pro veřejnost, pro pořadatele a také sobě navzájem - a sezením v rozličných restauracích. Jídlo se podává postupně, po malých kouscích, ale výtečných.

Odpoledne: workshop. Nejsem přítelem workshopu, což je v překladu "dílna". Snad bych mohl ně-

komu ukázat, jak se dělá polička na knihy nebo šuple do psacího stolu, ale učit někoho ironii? Samozřejmě, že jedinou viditelnou náplní takových „dílenských“ hodin jsou karikatury, které si účastníci odnesou – všechna čest všem, kteří tohle dovedou, taky bych to chtěl umět, ale pod pojmem dílna si představuji něco úplně jiného a v jiných souvislostech. Kuczyňski to vyjádřil takto: Kreslení a malování, to je moje intimní záležitost, to dělám, když jsem v pracovně sám, to nemá nic společného s nějakými shromážděními...

Ovšem velkým zážitkem bylo pro mne sledovat při kreslení karikatur shromážděných dívenek našeho přítele z Koreje, Youngsika Oh. Kolikrát při prohlížení třeba japonského katalogu

mudrujeme nad tím, proč tam na východě kreslí tak hrozně a že mají prapodivný názor na to, co je vtip. Youngsik byl velmi zručný kreslíř a když došlo na portréty, vytáhl nářadí a pečlivě portrétoval a bylo zajímavé sledovat, že výsledky se ani tak nepodobaly zobrazovaným tvářičkám, spíše připomínaly postavičky z japonských animovaných filmů. To bylo velké školení o vlivu tradice na vnímání skutečnosti a o tom, že náš realismus je něco úplně jiného.

Druhý den

měl být workshop na Ahmetově náměstí, kdo v Istanbulu byl, tak ví, že to je ten hlavní kopeček starého města, kde je Aja Sofia a palác Topkapi. Měli jsme ale všeobecnou smůlu v tom smyslu, že se počasí pokazilo na místní poměry dost, lilo a byla zima, z workshopování sešlo. V podvečer pak byla vernisáž výstavy kreseb zahraničních porotců, byly to tisky ze zaslaných skenů, moc pěkně udělané a instalované. Konalo se v přízemí rektorátu Marmarské univerzity, kde je několik výstavních sálů.

Na snímcích:

Nahoře základní úkon. Pomocník ukazuje všem soutěžní práci a na členech jury je, aby rychle pochopili, o čem jde. Nahoře se o to snaží Korejec Youngsik, dole Barták se už Zdenko Puhinem mají víc času při hodnocení posledních 24 prací.

Třetí den

pracovala porota. Pracovala usilovně a dlouho, neboť prací se sešlo na dva tisíce. Značná suma, kterou je dotována hlavní cena, je velkým lákadlem a zřejmě nutí kdekoho se zúčastnit systémem „co kdyby“... Výsledkem je pak spousta prací příšerné kvality, kterými jest porotě se probírat. Porota seděla u stolů sestavených do účka, uvnitř účka pomocníci předváděli kresbu po kresbě. V prvním kole stačila jedna zvednutá ruka na postup do dalšího kola, ve druhém už to chtělo tři zvednuté ruce a tak pokračovalo sítování dále a dále. Posledních dvacet čtyři kreseb bylo posuzováno jednotlivými porotci tak, že si jeden každý sestavil svoje pořadí těchto kreseb bodováním od jednoho do dvaceti čtyř bodů a výsledek se objevil po

součtu všech bodů. Způsob, o kterém se dá říci, že názory každého z porotců jsou brány v potaz a nic víc. (Nemohu nedodat: jaký to vzor pro Písek, jehož cmrndání písku je vhodné jen pro kamery, ale matematicky je zcela pochybené i po posledních úpravách...) Pravda je, že úroveň celkově nebyla oslňující, což nakonec po všelijakých kuloárních jednáních vedlo k tomu, že předseda poroty, iránc Kambiz Derambakhsh, navrhl, aby hlavní cena nebyla tento rok udělena, ale aby její částka byla rozdělena mezi prvních deset účastníků. Návrh byl porotou přijat.

Na snímcích:

Dvakrát členové jury; nahoře v dresu Nasreddína, dole v sestavě rozšířené o další turecké cartoonisty.

Čtvrtý den

byl vyhlášen jako volno pro hosty, tedy pro nás. Myslím, že většina porotců navštívila tento den Istanbulské bienále současného umění. První část bienále byla věnována tématicky sporům a válkám, tedy nic povznášejícího na pohled, hodně se to týkalo vzájemných účtů Palestinců a Izraelců. Druhá část, obecnější, byla pohlednější, i když, jak již je pravidlem, některé instalace spíše připomínaly amatérskou stavbu rodinného domku než umění. Pršelo a byla zima, na procházení to nebylo.

Pátý den

měl být obdobou dne prvního, tedy prezentace a posléze workshop na Mimar Sinan univerzitě pro krásná umění, říkáme tomu výtvarná akademie. Před akademií sice visel obrovský poutač se jmény účastníků a bylo třeba se před ním hromadně fotografovat, leč pak následovalo jen dlouhé čekání ve studentské jídelně. Né že by nebylo na co koukat. Jednak to bylo přímo na břehu Bosporu, jednak bylo všude plno koček, dvounohých samozřejmě, ale i čtyřnohých!

Moc se mi líbilo, když jsme z dlouhé chvíle prolezali ateliéry, jak studenti tvořili a pod nohama si jim hrála kořata na honěnou. Ale po delší době nám byl sdělen závěr, že prezentace se jaksí nekoná a máme se dostavit až odpoledne na tu dílnu. Dopoledne bylo tedy nastaveno autobusovou projížďkou okolo Bosporu, což bylo vítané a dokonce nám na ten trip vykouklo sluníčko. Nádhera. Odpoledne jsme se dostavili, ale ani odpolední program se jaksí nekonal. Soudě dle toho, jak moc byl rozezlen předseda turecké asociace, došlo k pořádnému zádrhelu. Středoevropský karikaturista je ale srozuměn s tím, že o humor není žádný zájem a tak jsem se ani nedivil.

Šestý den

se jelo do Istanbulského technického muzea na workshop. Tento workshop spočíval v tom, že se předstíralo, že se něco kreslí, televize si to natáčela a s někým si udělala i rozhovor. Škoda, že nebylo více času na ty nádherné exponáty, tam by se dalo panečku strávit času! Odpoledne se ještě workshopovalo v nějaké škole, ale kdo neuměl turecky tak nepochopil, proč sedíme v úplně pusté místnosti. Za okny byl Bospor v mlhách a lilo. Večer pak jsme shlédli výstavu kreseb Nasredina Hodži, tedy ne kresby Hodžovy, ale kresby, na kterých se vyskytuje. To je jakási přidružená filiálka hlavní soutěže. Přiznávám bez mučení, že jsem nepochopil systém, neboť kresby zobrazující tohoto historického žertěře jsou částí hlavní soutěže, ale posléze putují do zvláštní výstavní síně. Přitom v hlavní soutěži často působí dojmem, že asi scházel lepší nápad a tak umělec namaloval prostě obrázek toho mudrce se-dícího obráceně na oslu. A záleží jen na vás, budete-li v tom hledat snahu zavděčit se levně pořadatelům či ne. Šestý den byl pozoruhodný ještě něčím. U večere většinou, jak se sluší a patří, bývaly nejrůznější objednávky nápojů, někdo pil víno, někdo pivo, někdo rakiji a někdo i vodu. Avšak šestý den se vyznačoval takovou lezavou zimou a protivným deštěm, že u večere jsme jeden přes druhého žádali rakiji a vypilo se jí hodně lahví.

Sedmý den

sice program měl, ale něco vypadlo a něco už jsme viděli před tím, takže bylo vyhlášeno volno na nákupy a procházky. Zaplat' Mohamed, už nepršelo.

Na snímku: Kambíz z Iránu (vpravo) nestojí s **Bartákem**, ale s místním Bartákovým citem **Erdoganem Bašolem**. Oba, tedy vlastně všichni tři, jsou proslulí jako autoři kreseb, které nepotřebují slovní doprovod.

Podstatnou částí všech dnů bylo jídlo, pro takového fandu balkánské kuchyně, jako jsem já, úplný svátek. Jako hostitelům nelze upřít Turkům nejvyšší hodnocení, odehrávalo se to v nejrůznějších restauracích, od lidovek až po kulinářské výšiny. Není divu, když už sehnali od sponzorů na

to všechno peníze, že večere zahajovací a závěrečná měly punc společenské události, nebo aspoň valné hromady *Asociace tureckých karikaturistů*. Ta první se konala v klubu fotbalového klubu Ferenbahce, kdo se kouká v televizi na fotbal, tak asi ví, oč jde. A ta závěrečná v jakémsi milionářském jachtklubu. Bohužel při jistých komunikačních nedostatcích znělo vyzvání pokaždé jen „deme na večeri“, takže místní karikaturní stařešinové měli na sobě div ne smokingy a jejich polovičky večerní róby, zatímco mezinárodní porotci tam seděli v tričkách a košilích s krátkými rukávy. A při tom se někteří z nich tahali s oblekem přes půl Evropy, mohu potvrdit.

A kdybych měl říci, co mi v Istanbulu udělalo největší radost, tak bych neváhal a řekl bych „že přijel Kambíz“. Znam práci tohoto Iránce, který žil převážně v Evropě, přes třicet let a nemohu se nabažit jeho kreseb plných poesie, tichounkého vtipu a nesrovnatelných nápadů. Několikrát jsme se měli sejít, nikdy k tomu nedošlo. Byl dlouho a hodně nemocný, ale v Istanbulu se objevil po mnoha operacích a zákrocích ve skvělé formě a byla radost jenom se na něj dívat. A co teprve když kreslí.

Mirek Barták, Istanbul - Řevnice

Foto: Archív GAGu; web-cartoons HDK aj. / Popisky k snímkům jsou redakční

V Praze se konal pohřeb Jiřího Wintera-Neprakty

Rodina a přátelé se v pátek v Nové obřadní síni Olšanských hřbitovů v Praze rozloučili s výtvarníkem a kreslířem Jiřím Winterem-Nepraktou, který zemřel 30. října ve věku 87 let.

Pohřeb Jiřího Wintera - Neprakty

Na jeho památku, široký rozhled i bohatou činnost upozornil nad rakví sběratel jeho díla **Jaroslav Kopecký**. Málokdo totiž ví, že Winter má na kontě 35 000 kreslených vtipů, z nichž první uveřejnil už v roce 1949, ale také ilustrace k desítkám humoristických knih **Miloslava Švandrlíka** včetně jeho legendárních Černých baronů.

"Jsou u nás tisíce obdivovatelů, kteří vždy ve čtvrtek, když vycházel *Dikobraz*, nejprve na jeho stránkách hledali právě vtipy Švandrlíka a Neprakty," řekl Kopecký. Poznal ho jako veselého a zábavného společníka, se kterým bylo vždy radost se setkávat.

Jménem přátel a kamarádů se se zesnulým rozloučil **Ladislav Bezděk**. Přiblížil osobnost tohoto výtvarníka, životního optimisty, který se nikdy nijak politicky neangažoval. "Až na dobu války, kdy se zapojil do protinacistického odboje," uvedl. Při obřadu zazněly například *Ave Maria* a *Moon River*.

Mezi květinovými dary byl i **věneček, který svému pracovitému a oblíbenému členovi**, vášnivému sběrateli, cestovateli a vyhlášenému gourmetovi poslala **Česká unie karikaturistů**. Páteří jejího spolkového života jsou *Salony kresleného humoru*, jejichž čtyřicetiletá tradice o 20 let předstihuje založení této profesní organizace. U katafalku byly rovněž květy nakladatelství **Epocha**, u kterého rovněž vycházely knihy *Jiřího Wintera*.

Kapitalisty nekarikoval

Kreslíř, karikaturista, ilustrátor a humorista *Jiří Winter-Neprakta* byl několik desetiletí znám jako součást autorské dvojice **Neprakta-Švandrlík**, která dlouhá léta patřila ke kmenovým autorům humoristického týdeníku *Dikobraz*. Před ním spolupracoval do roku 1970 s *Bedřichem Kopečným*, s nímž vymyslel svůj pseudonym - Neprakta. Byl prý narážkou na skutečnost, že jejich vtipy byly v tehdejší "budovatelské době" neužitečné. Kromě množství kreslených vtipů a ilustrací

nakreslil **Jiří Winter** zhruba 10 000 obrázků pro televizní vysílání, filmy, reklamy, plakáty a letáky. I když byl v posledních letech upoután na vozík, stále pracoval.

Winter se narodil 12. července 1924 v Praze. Vystudoval *Státní grafickou školu* a absolvoval několik semestrů na Přírodovědecké fakultě *Univerzity Karlovy*. Za války skončil v nacistických žalářích za přechovávání zbraní. Smíšenou česko-židovskou rodinu Winterů nacisté poslali do koncentračních táborů, které přežil jen Jiří a jeho maminka, která se dožila 96 let; až do své smrti bydlela se svým synem.

Jeho obrázky obsahují široký záběr témat od historie přes sex, zvířata až po strašidla. Kritici dodnes oceňují, že Neprakta nikdy nekarikoval "prohnilé kapitalisty", byť za to byl v době normalizace dvojnásobný honorář. Doma i v zahraničí uspořádal stovky výstav.

Po obřadu byla rakev uložena do rodinného hrobu na Olšanech.

Snímky: Jan Handrejch, Právo a GAG-foto

Víkendy MfDNES s dokončením článku o Nepraktovi přineseme za týden

V minulém čísle jsme převzali ze sobotního mladofrontovnědnesového Víkedu z 5. 11. část textu Jaroslava Kopeckého. Příště přineseme také druhou, přílehlavě ilustrovanou část.

A ještě pohřeb očima bulváru:

Aha – viz stránka z novin vlevo!

Z obsahu: Petr Urban, který na pohřeb svého vzoru nedorazil, se diví, že nevěděl o existenci Nepraktova syna, který se teď přihlásil o dědictví. Kdyby někdy přítele Wintra navštívil, věděl by, že se synem **Daniely Pavlatové** už několik let žijí pod jednou střechou. Další „zasvěcený“ zdroj **Jan Bernat** poskytl Aha informaci, že se Nepraktův utajovaný syn Martin naučil v USA výborně anglicky...

i-Blesk – raději jen text:

Rodinní příslušníci i kolegové z branže se přišli dnes po poledni rozloučit s naším nejúspěšnějším karikaturistou **Jiřím Wintrem Nepraktou** (87). Svě o několik desítek let mladší manželce a kurátorce výstav zanechal majetek v hodnotě několika milionů korun.

Smutečního obřadu v pražských Strašnicích se zúčastnilo přes šedesát lidí z rodiny nebo nejbližších přátel. "Když jsem začínal s kreslením, chodil jsem se k němu radit," svěřil se

Ivan Hanousek, který patřil mezi nejbližší Nepraktovy přátele. Do Nové obřadní síně dorazil spolu s dalšími členy **České unie karikaturistů**, do níž Neprakta patřil.

Autor více než pětaticet tisíc kreslených vtipů, „sousedovic **Toníčka**“ z předrevoluční verze pořadu **Receptář** a mnoha knih, zemřel ve věku 87 let ve středoševické nemocnici.

Nepraktu během druhé světové války zadrželo gestapo pro nedovolené držení zbraní. Nelidské mučení, stejně jako pochod smrti ale přežil a z toho všeho plynul jeho nadhled a humor. „S hrůznými zážitky z války, kdy se ocitl v těsné blízkosti smrti se vyrovnává po svém,“ svěřila se už dříve jeho choť **Daniela Pavlatová**. Ta po úspěšném kreslířii zdědí vilu v pražské čtvrti **Ořechovka**. Jeho ostatky budou uloženy na Olšanských hřbitovech, kde má rodina Wintrových hrobku.

(Nic takového samozřejmě Hanousek, který bydlí nedaleko Wintera, ale nepatřil k Nepraktovým nejbližším přátelům, nikdy neřekl. K výroku o rady jak kreslit se však hlásí kolega Roman Jurkas – samozřejmě také on bez nároku na řazení k nejbližším přátelům) - r -

A ještě tištěný Blesk ze soboty 5. 11. 2011:

Šestice autorů ČUK vystavuje v polském Ustroni jazz

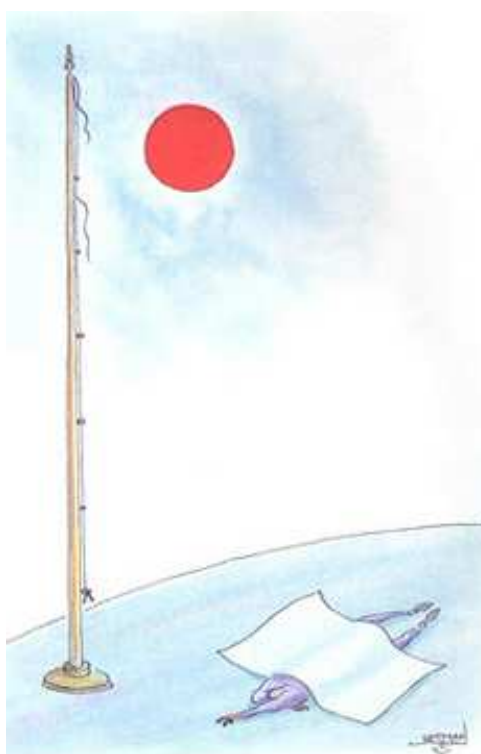

V sobotu 28. 10. 2011 otvorili v polskej Ustroni výstavu **Karikatúra a jazz**. Vystavujú dvanásť autorov z piatich zemí, a to Fero Jablonovský (SR), **Jiří Košťál (ČR)**, **Břetislav Kovařík (ČR)**, Bobo Pernecký (SR), **Jiří Slíva (ČR)**, Oliver Solga (SR), **Radek Steska (ČR)**, Daniel Strzelczyk (Poľsko), **Jan Tomaschoff (Nemecko)**, **Laco Torma (SR)**, Ivailo Tsvetkov (Bulharsko) a Jano Valter (SR). Výber z prác týchto svetových karikaturistov zapožičala do ustroňského múzea nezisková organizácia **Int'l Jazz Piešťany n.o.**, ktorá už po dva roky organizuje výstavu **Karikatúra a jazz** ako sprievodnú akciu piešťanského jazzového **Festivalu Doda Šošoku**. Za mesto Piešťany, pre ktoré je **Ustroň** partnerským mestom, ju organizovala **Mestská knižnica**. Výstava bude počas celého novembra sprevádzať hudobnú jeseň, ktorú deň po vernisáži otvoril benefičným koncertom známy kanadský jazzový klavirista, ustroňský rodák **Adam Makowicz**.

Bobo Pernecký

Foto: **Tomáš Václavek**

XII. „Jaja z Mikołaja”

Už po dvanácté si Poláci užijú bujaré mikulášske výstavy „**Jaja z Mikołaja**“. **Mirosław Krzysków** zve autory k zaslání prác na toto téma najpozději 30. 11. t. r. na adresu: mirek@krzyskow.pl . Loňská výstava bude k vidění v *Miejskiej Bibliotece Publicznej w Kętrzynie, w budynku "Łoży Masońskiej"*. (R)

Karikaturisté postižené zemi:

Výstava „Never giving up: Japan“ v Kjótu

Na zvláštní výstavě v japonském Kjótu se letos představili světoví autoři, kteří reagovali na přírodní katastrofu, jež postihla ostrovní zem. K výstavě konané mezi 6. – 11. zářím v *Kyoto Municipal Museum* vyšel katalog s názvem *Kyoto International Cartoon Special Exhibition 2011: "Never giving up: Japan"*.

O něm jsme už přinesli recenzi jednoho z českých vystavujících J. Srný v GAGu č. 41. Vtipy se týkají zemětřesení a následného tsunami a mají se představit i v nejvíce postižené *Fukušimě*. Přestože byl projekt připraven během dvou měsíců a nesoutěžilo se o ceny, přišlo pořadatelům kolem 300 příspěvků od 127 autorů ze 41 států. Jeden z nich vidíte vedle:

Kresba: Güral Suroğlu

HISTORY COMICS

ABOUT HISTORY

-FACTS
-FIGURES
-DATES
-ET CETERA

BY KATE BEATON

Dělnická mládež prý rozdává před základními školami dětem mizerný propagandistický komiks od známého popírače holokaustu Lincolna Rockwella (1918–1967) Kachny contra slepice. Pokud jde o kvalitní komiksové čtení, editoři největšího světového e-shopu Amazon jako každý rok upozorňují na to nejlepší z komiksové tvorby, co lze na jejich stránkách koupit. Skutečně nejde o žádnou hitparádu. Tentokrát vybrali mimo jiné Habibi Craiga Thompsona, o němž jsem tu psal nedávno, historický webkomiks Hark! A Vagrant, Love and Rockets sourozenců Hernandezových, Mister Wonderful Dana Clowese, ale i Snyderova Batmana. Kompletní seznam najdete níže. Českým fanouškům pak zcela jistě neuniklo, že vyšel zbožňovaný Sand-

Nové komiksy:

Neil Gaiman / různí: **Sandman: Blahovolné** (Crew)

různí: **Simpsonovi: Čarodějnický speciál – Srandy plný strašfest** (Crew)

Masaši Kišimoto: **Naruto 3: Pro své sny** (Crew)

Garth Ennis / John McCrea: **Hitman 7: Stará páka** (BB art, Crew)

Václav Šorel / František Kobík, Jiří Petráček: **Zlatá kniha komiksů: Václav Šorel** (XYZ)

Jerome Klapka Jerome / Nidhi Verma / Kevin L. Jones: **Tři muži ve člunu** (Grada Publishing)

Johann David Wyss / Richard Blandford / Amit Tayal: **Rodina Robinsonů** (Grada Publishing)

Ceny:

Observer Graphic Short Story Prize: Isabel Greenberg: Love In A Very Cold Climate

Amazon.com Best Comics & Graphic Novels Of 2011

Scott Snyder / Jock a Francesco Francavilla: **Batman: The Black Mirror** (DC Comics)

Anders Nilsen: **Big Questions** (D+Q)

Gabriel Bá / Fábio Moon: **Daytripper** (DC Comics)

Jeff Jensen / Jonathan Case: **Green River Killer: A True Detective Story** (Dark Horse)

Craig Thompson: **Habibi** (Pantheon)

Kate Beaton: **Hark! A Vagrant** (D+Q)

Mezzo / Pirus: **King Of The Flies #2: The Origin Of The World** (Fantagraphics)

Jaime Hernandez / Gilbert Hernandez: **Love And Rockets: New Stories #4** (Fantagraphics)

Dan Clowes: **Mister Wonderful: A Love Story** (Pantheon)

Walt Kelly: **Pogo: The Complete Syndicated Comic Strip Vol. 1** (Fantagraphics)

Narozeniny:

Tony De Zuniga (*1941), filipínský kreslíř, spoluautor Jonaha Hexe a Black Orchid.

Bill Mantlo (*1951), americký scénárista, po nehodě v roce 1992 v ústavní péči

Mort Todd (*1961), americký kreslíř, scénárista, vydavatel, animátor a producent

Sara Ryan, (*1971), americká spisovatelka, scénáristka a knihovnice

Cheese Hasselberger (*1971), americký kreslíř a vydavatel

Grégory Mardon (*1971), francouzský výtvarník a tvůrce grafických románů

Úmrtí:

Mick Anglo (*1916), britský komiksový scénárista a spisovatel, autor Marvelmana

Bil Keane (*1922), americký kreslíř, autor komiksového stripu Family Circus

Terry Willers (*1935), irský kreslíř

Tintin, Spielberg, čistá radost

Hejz slavného komiksu čtí i v moderní technologii starovětskou náhodu, ale přitom vypráví **eršně, vtipně, hravě, napaditě a okouzlěně.**

Tintin v kinech -vlevo obrázek k recenzi v MfDnes

Z (Nepraktické) pošty

Mistr mne povzbudil

Musím poděkovat za vynikající článek o Nepraktovi v Gagu. V den pohřbu jsem měl neodkladnou záležitost, tak jsem přijel na obřad na Olšany o 10 minut pozdě a zamířil od brány vlevo k Malé obřadní síni. Tam se nic nedělo a já jsem zmateně odešel, že jsem něco popletl. O druhé obřadní síni jsem neměl ponětí. Neúčast na pohřbu mne mrzela a mrzí, protože kdysi v začátcích jsem u Mistra byl na návštěvě a on mi poradil a povzbudil na rozdíl od jiných.

Jarda Dostál, Praha

Kdo byl také na pohřbu

Vracím se ještě k poslednímu rozloučení s Mistrem Jiřím Wintrem-NEPRAKTOU na pražských Olšanských hřbitovech. Mezi smutečními hosty, které znám z nedávné doby, jsem zaregistroval: Výtvarnici **Lenku Kocierzovou**, která přijela až z Ostravy (s vnukem), podílela se na letošních dvou výstavách Mistra v Kadlíně na Mělnicku, poblíže Mšena (téma: Ty, kdo nejsi kůže líná, přijď se zasmát do Kadlína). Manželé **Švandrlíkovi** přijeli z Domažlic, fotografka **Colori** z Plzně (fešná blondýna) a nechyběl ani starosta ze Spáleného Poříčí od Plzně, kde je v tamější sýpce **Na špejcharu** mj. **Muzeum kresleného humoru Jiřího Wintera - NEPRAKTY**, o kterém se v e-GAGu několikrát psalo...

Aleš Morávek, Praha

Citát týdne / Tomáš Zahradníček

O cikánech a také o Ladovi

Tomáš Zahradníček ve svém střeďečném podvalu v MfDNESu uvádí, že vládní zmocněnkyně pro lidská práva žádá stažení čítanky pro druháky kvůli tomu, že obsahuje příběh Mýdlová Madla: *“Máma mi povídala, že se s těmi Demeterovic kluky nemám bavit... říkala, že jsou to cikáni. A cikáni jsou prý špinaví a kradou.”* Článek je z knížky *Začarovaná třída* od Ivony Březinové. Tato knížka patří k nejocenovanější titulům české tvorby pro děti a byla zapsána na čestnou listinu Mezinárodního sdružení dětské literatury. Na to Zahradníček píše:

“Padne tam na začátku několik zlých vět o cikánech, avšak jenom proto, aby se příběh rozběhl. Ve škole nekrade Lájoš, Mároš ani Pišta, ale úplně bílý Jakub. Příběh stojí na této šabloně, ale přesahuje ji, výsledkem není tupá agitka, ale pěkná a nápaditě napsaná knížka (...) Od ošklivých vět vyslechnutých od maminky přes setkání s romskými kluky vede k poznání, že to může být celé jinak, než vykládají bílé maminky, které s romskými kouzelníky do třídy nechodily.

*Celkem vzato je to úplně jiný případ než Mikeš, probíraný před časem. Josefu Ladovi připadalo legrační dělat vtipy o cikánech jako špinavých zlodějích, takže některé jeho texty a obrázky se nehodí dávat dětem do rukou bez vysvětlení o tomto způsobu české legrace (nechci se zaplést do sporů o Ladu, tak rovnou odkazují na doklad – viz např. **Humoristické listy 1912, strana 140**)*

Mýdlová Madla je složitější případ. Můžeme vzdělávat děti literárním textem, který nedokáže pochopit ani část dospělé populace? Obávám se, že ne. Takové zjištění je skutečně alarmující.”

(MfD - 9. 11. 2011)

ČUK / Valná Hromada očima kolegy Šípoše - Respekt

Na blogu Respektu se rozfotil, rozkreslil a (trochu) rozepsal Václav Šípoš. Najdete to, když se podíváte na adresu:

<http://sipos.blog.respekt.ihned.cz/c1-53538470-kdo-jsou-cuk-ist>

Výsledky / Slovensko, Írán

Int'l Cartoon Contest "Kýchanie mozgu" Prešov - Slovensko

Odborná porota v zložení: Henryk Cebula (Polsko) - predseda poroty; Miroslav Cipár (SR) Ivan Hanousek (ČR), Peter Kocák (SR) a Fedor Vico (SR) vyhodnotila v dňoch 10 - 11. Novembra 2011 práce autorov zaslané do súťaže *Kýchanie mozgov*, podporeného z programu Ministerstva kultúry SR - podprogram Európske hlavné mesto kultúry - nasledovne :

1. cena: Trayko Popov, Bulharsko	500,00 EUR
2. cena: Bobiša Todorovič, Srbsko	300,00 EUR
3. cena: Carlos David Fuentes Hierrezuelo, Kuba	200,00 EUR

Čestná cena: Ľubomír Kotrha, Slovensko

Čestná cena: Jana Adamovič, Srbsko

Čestné uznanie: Peter Sedlák, Slovensko

Čestné uznanie: Václav Linek, Česká republika

Čestné uznanie: Ilja Katz, Izrael

Čestné uznanie: Vasile Pascuta, Rumunsko

Čestné uznanie: Veselin Zidarov, Bulharsko

Čestné uznanie: Katarzyna Pertykowska, Poľsko

V Prešove 11. 11. 2011 protokol o jednání poroty podepsali: **Henryk CEBULA**, predseda poroty; **Ladislav Kišeľák**, manažér projektu; **Peter Rázus**, odborný garant.

World Press Art Festival Tehran 2011 - Iran

1. cena: Krystobal Rynoso - Argentina

2. cena: Nouri Najafi - Iran

3. cena: Vahid Cafari - Iran

Selected:

Firuze Mozaffari - Iran; Bernard Bouton - Francie; Mohsen Izadi - Iran; Jun Li - Čína; H. Keshtkar - Iran; M. Khalaji - Iran.

Propozice / Polsko

SATYRYKON 2012 Int'l Exhibitions Legnica - Polsko

THE PARTICIPANTS ARE KINDLY ASKED NOT TO POST THE WORKS VIA ELECTRONIC MEANS AS THESE WILL NOT BE ACCEPTED FOR THE COMPETITION!

Kresby, grafika a další díla výtvarného umění a fotografie, zásadně originály vytvořené v období dvou let (2011-2012), v kategoriích:

J O K E (vtip)

S A T I R E (satira)

Kresby beze slov jsou preferovány, kresby už kdekoli oceněné nebudou hodnoceny.

Rozměr: maximum A3 (297 x 420 mm).

Deadline: 12. 2. 2012

Adresa:

Międzynarodowa Wystawa SATYRYKON-LEGNICA 2012

Chojnowska 2, AKADEMIA RYCERSKA

59-220 Legnica

POLSKO

Nutno přiložit foto (nebo karikaturu autora), krátké CV (short biographical note) a přihlášku

[application form](http://www.satrykon.pl) (PLEASE USE CAPITALS) najdete ji na: www.satrykon.pl

Ceny:

GRAND PRIX SATYRYKON 2012

- **pure gold key** and purse amounting to **6.000 PLN**

2 gold medals and purses amounting to **5.500 PLN**

2 silver medals and purses amounting to **5.000 PLN**

2 bronze medals and purses amounting to **4.500 PLN**

4 special prizes amounting to **4.000 PLN each**

Director of Legnickie Centrum Kultury award for a photography work in amount of **4.000 PLN.**

Jury: mezinárodní složení (24. – 26. 3. 2012)

Výstava: 30. 5. – 26. 8. 2012 / **Katalog:** autorům vystavených děl

Ceremoniál: event on May 31 to June 3, 2012.

Výsledky: na webu www.satrykon.pl. - po 1. 3. 2012

Vracení: po 30. 12. 2013. The prize-winning works become the property of the organisers and will be included in the collection of the *Satrykon Gallery*.

Pořádá: Legnica Centre of Culture and Foundation Satrykon are organisers of the **SATYRYKON-LEGNICA 2012 International Exhibition**

Info: (PL-59-220 Legnica, Chojnowska 2, tel. 0-048 76 852-23-44)

e-mail: satrykon@wp.pl

Vedle uzávěrky se v propozicích nalézá divná věta: *Deadline for works reception February 7, 2012 (?)*

KdyCoKdeKdo(a)Jak... / Úterní hospoda poprvé

Úterky v Praze: Kdo se chce vídat s pražskými kolegy z ČUK, má 6. prosince poprvé tuto příležitost v kavárně **Novoměstské radnice**. Tedy tam, kde jsme se sešli na letošní valné hromadě ČUK. Pokud se to osvědčí, bude tu šance spatřit živé místopředsedy Kobru s Dostálem každé **první úterý v měsíci (g)**

2x / Víno po italsku

1. cena - **Mauro Sacco & Elisa Vallarino**. 3. cena - **Mark De Angelis** – to jsou autoři vtipů, které se líbily jury mezinárodní soutěže na téma víno v Itálii **“Spirit of Wine”**. **Vidíte je vlevo.**

Kalendarium

Od minulého čísla zařazujeme už do tabulky mezinárodních soutěží také akce s uzávěrkou v roce 2012. Ale to neznamena, že dosilvestrovské soutěže by nás už neměly interesovat! Ještě je pár zajímavých příležitostí a samozřejmě na samý konec tohoto roku se nabízí účast na sice nesoutěžní, ale katalogem odměněné **výstavě na téma “Závislosti”** českých, německých a polských autorů v severočeském Jablonci, resp. v Rychnově n. N. Tentokrát už načíname únorový soudek – a to stylově: tradičním polským Satrykonem v Legnici. Ale už se nám hromadí v poště pravidla dalších soutěží, které čekají na účast české reprezentace v únoru a v březnu – abychom zmínili alespoň projekty z prvního kvartálu 2012. (G)

2011	Název soutěže	Body *)	Deadline	GAG **)
Listopad	Pencil of the North – Turcoing, Francie		15. 11. 2011	35-36
Hoří!	Láska na prodej – Urziceni, Rumunsko	***	21. 11. 2011	37
Přihořívá...	Bruce LEE a volné; Redman – Čína	**	27. 11. 2011	38-39
	DINO – Paulista, Brazílie	*	30. 11. 2011	38-39
	LOH 2012 – Zemst, Belgie	***	30. 11. 2011	37
Prosinec	Božím jménem; bienále – Teherán, Irán	***	31. 12. 2011	43
Náš tip!	Závislosti - Jablonec n/N.- ČR ; Jen výstava (Pl, D,Cz)	-	31. 12. 2011	40
2012	Fadjr – Teheran, Irán - nové	**	15. 1. 2012	45
Leden	WPC 2011 – Sintra, Portugalsko - nové!	*****	31. 1. 2012	45
Únor	Satrykon – Legnice, Polsko - nové!	*****	12. 2. 2012	46

oo
e-GAG (dříve GEK). Týdeník **České unie karikaturistů (ČUK)**. Založen 2003. **9. ročník**. Toto je číslo 11-46 (451) ze 17. 11. 2011. **Příští číslo 11-47 vyjde 24. 11. 2011**. Volejte do Prahy na: **233 343 668**
* Příspěvky do GAGu pošlete: ivan.hanousek@dreamworx.cz **Za týden na shledanou!**